

ת"פ 30451/10/13 - מדינת ישראל נגד א א

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 30451-10-13 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' השופט איתן קורנהאוזר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א א

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 4.10.2013, איים הנאשם על אשתו (להלן: "המתלוננת"), במסרון ששלח למכשיר הטלפון שלה, ובו נכתב: "אם את תגיעי הביתה אנחנו כולנו הופכים להיות בחדשות של יום שישי בערב אל תנסי אותי א אני בן זונה אם אני לא משתגע עלייך אם את מגיעה הביתה".
בין התאריכים 7.10.2013 ל- 8.10.2013, על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת מנהלת רומן עם אדם בשם איציק, משך אותה הנאשם במהלך שיחת טלפון שניהלה, ואמר לה שממתינה לה הפתעה בחדר האמבטיה. המתלוננת גילתה על כיור האמבטיה סכין בעלת להב באורך של כ- 22 ס"מ, וכן הבחינה בשמו של איציק הכתוב באודם על גבי המראה. בהמשך, יצר הנאשם קשר טלפוני עם אחות המתלוננת, ואמר לה שתגיד למתלוננת להיות למטה תוך 5 דקות, שאם לא כן היא תשב עליה שבעה.
2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבלו תסקירי שירות המבחן. שירות המבחן התרשם מאדם אשר זו היא לו הרשעתו הראשונה, כאשר העבירה בוצעה בעקבות משבר כלכלי אליו נקלעו בני הזוג. מדברי המתלוננת עולה כי הנאשם מעולם לא היה אלים כלפיה, ותואר על ידה כאדם עדין. בעקבות מעצרו של הנאשם, החלו בני הזוג בטיפול זוגי. על-יסוד התרשמות המטפלת הזוגית, ציין שירות המבחן כי אין לנאשם דפוסי אלימות, ההליך הטיפולי סיפק לנאשם כלי התמודדות עם מצבים בעייתיים, הפיק ממנו תובנות, המתלוננת תיארה שיפור בקשר הזוגי, אווירה תקינה, והרתעה ממשית ביותר של ההליך הפלילי. לפיכך, המליץ שירות המבחן לסיים את ההליך בצו של"צ ובצו מבחן. בנוסף, בשל התרשמות שירות המבחן כי נושא התעסוקה ואי הרשעת הנאשם, הינם בעלי משקל רב לדימויו העצמי ולתפקודו, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעה.

טיעוני הצדדים

3. בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, ולנוכח התסקיר החיובי שניתן, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות, זאת בשל עובדות חמורות בהן הורשע הנאשם, לרבות השימוש שעשה בסכין.

בא כוח הנאשם הדגיש את ההליך הטיפולי החיובי שעבר הנאשם, ואת העובדה שמדובר במשבר נקודתי בחייו. הנאשם ללא קווים עברייניים, הביע מיד חרטה על מעשיו, ובני הזוג יצאו לדרך חדשה משותפת, תוך חיזוק התא המשפחתי. לטענתו, ענייניו של הנאשם חוסה תחת כנפי הנימוקים לסיום ההליך ללא הרשתתו. בין היתר, היפנה לכך שהנאשם עשה ניסיון להתקבל לעבודה כקב"ט בחברת בניה, אולם נדרש להציג תעודת יושר. לפיכך, תוך הפניה לפסיקה מתאימה, עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, וטען כי הרשעה תפגע בו בעתיד.

אי הרשעה

4. ככלל,

על בית המשפט להרשיע נאשם שהודה בביצוע עבירה או שאשמתו הוכחה מעבר לכל ספק סביר. רק במקרים חריגים צאידופן, בהם נוצר פער בלתי נסבל בין הפגיעה בנאשם לבין תועלת ההרשעה לאינטרס הציבורי, יאות בית המשפט לסטות מכלל ההרשעה, וזאת בהתקיימם של שני תנאים גם יחד:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע בפגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוגה עבירה מאפשר לו ותרבנסיות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקו ליה ענישה האחרים..."

(ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3), 337 (1997). עוד לעניין היות ההליך חריג מצומצם, ראו רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל, (10.6.2014)).

5. בחינת המקרה הנדון, מעלה כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה ועבר הליך טיפולי אפקטיבי. יחד עם זאת, לא שוכנעתי כי הרשעת הנאשם תביא לפגיעה חמורה בשיקומו: כך, לגבי הפגיעה בדימויו העצמי, שלא נומקה דיה, וכך לגבי הפגיעה העתידית בתעסוקתו. בא כוח הנאשם טען, כי הנאשם ביקש להתקבל לעבודה כקב"ט בבית מלון, סוג עבודה המחייב תעודת יושר, ואולם לא הוצגה כל ראיה לביסוס טיעון זה. יתרה מכך, הדבר לא עלה כלל בפגישות הנאשם עם שירות המבחן, שם סיפר על עבודתו בעבר כעצמאי בתחום הביגוד, ההנעלה, בתי קפה, ובהמשך כשכיר בניהול מסעדה וכמנהל חנות נעליים. יש להדגיש: אין די אף ב"ודאות קרובה" לקיום נזק קונקרטי, כדי להימנע מהרשעת נאשם.

"גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם פסיקתו של בית המשפט, לפיה יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיוכיו בשיקומו", ולבסס טענות אלה בתשתית ראיתית מתאימה" (רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל, (10.11.2014), פסקה 10).

אף בחינת העבירה בה הורשע הנאשם, מצביעה על חומרה וקושי בקבלת העתירה לביטול הרשתתו. אין המדובר בסעיף העבירה בו הורשע הנאשם, אלא בנסיבות ביצוע העבירה, כמפורט לעיל, אשר בוצעו בשני מועדים שונים, בתוך התא

המשפחתי המצומצם כנגד בת זוג, ברף חומרה לא מבוטל. ישנם מקרים בהם הליכים פלייט הסתיימו ללא הרשעה, אף בהוראת סעיף חוק חמורה מזו בה הורשע הנאשם, ואולם אלה הם מקרים חריגים ויוצאי דופן, אשר אינם מעידים על הכלל, עליו נמנה מקרה זה (ראו הותרת הרשעה בעבירת איומים, רע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל, (1.1.2013), וניתוח ההלכה שם, לרבות התייחסות לדחיית המלצת שירות המבחן. עוד בסוגיית דחיית המלצת שירות המבחן, ראו רע"פ 654/13 אבו בכר נ' מדינת ישראל, (26.2.2013), פסקה 14).

לנוכח האמור לעיל, הבקשה לביטול הרשעת הנאשם - נדחית.

מתחם הענישה

6. אדם המאיים על זולתו, פוגע בזכותו לביטחון אישי. משנה חומרה יש לראות בעבירה זו המבוצעת כנגד בת זוג, במסגרת התא המשפחתי המצומצם, האמור לספק עוגן של בטחון עבור המרכיבים אותו. בחינת נסיבות ביצוע העבירה במקרה הנדון, מעלה כי אין המדובר במקרה בודד אלא בשני מקרים שונים, אשר בוצעו במועדים שונים, זאת על אף שהמאשימה בחרה לייחס לנאשם הוראת חיקוק בגין עבירה אחת בלבד. בנסיבות אלה של ניסוח כתב האישום, וכן נסיבות ביצוע העבירה כנגד אותה בת זוג במסכת שאירעה משך ימים ספורים בלבד, יש לקבוע מתחם ענישה אחד בגין עובדות אלה. ניתן להתרשם ממידת ההחרפה שחלה באופי האיומים, לאורך ציר הזמן: תחילה, איים הנאשם על המתלוננת במסרון שנשלח אליה. כעבור מספר ימים, תכנן וביצע "זירת עבירה" ובה איומים, אשר כללו שימוש בסכין, וידא באופן פיזי שהמתלוננת תיחשף לאותם איומים קשים, ובהמשך אף איים על אחות המתלוננת, בשיחת טלפון שיזם.

7. לאחר שבחנתי את מידת הפגיעה בערך המוגן, את נסיבות ביצוע העבירה וכן הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה בגין עבירת האיומים במקרה זה, נע בין מאסר מותנה לצד של"צ ומבחן לבין מאסר בפועל למשך 8 חודשים.

העונש המתאים

8. הנאשם נעדר כל עבר פלילי, קיבל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה. כפי שפורט לעיל, הנאשם עבר הליך טיפולי בעל משמעות, והפנים את חומרת מעשיו. יחד עם זאת, שירות המבחן ציין כי הנאשם והמתלוננת התקשו להתמיד ולגלות מוטיבציה להליך טיפולי לאורך זמן, באופן המעיד על חזרה לדפוס תפקוד תקין על פני השטח ופחות עיבוד והבנת תהליכים רגשיים.

התרשמתי כי הנאשם אכן הפנים את חומרת מעשיו, ולו בשל העונש המשמעותי שהיה צפוי לו. עוד יש לשקול את השפעת העונש על משפחתו הקרובה של הנאשם, ויציבותו התעסוקתית, לה השפעות נרחבות.

9. לפיכך, לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע.
- ב. של"צ למשך 160 שעות, זאת בהתאם לתכנית שערך שירות המבחן.
- ג. צו מבחן למשך שנה מהיום.
- ד. מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בצו המבחן או בביצוע השל"צ, יתחדש הדיון לפני, והעונש עלול להשתנות.
- ה. המזכירות תעביר עותק גזר-הדין לשירות המבחן.
- זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום.
- ניתנה היום, ה'28 בדצמבר 2014

איתן קורנהאוזר, שופט